

Uchwała Nr...../ 2022
Rady Miasta Żyrardowa
z dnia 2022 r.

(PROJEKT)

w sprawie przyjęcia Miejskiego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w Żyrardowie na lata 2023-2027

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 559, poz. 1005, poz. 1079 i poz. 1561) oraz art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2021r. poz. 1249) Rada Miasta Żyrardowa uchwala, co następuje:

§ 1.

Przyjmuje się Miejski Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w Żyrardowie na lata 2023-2027, w brzmieniu stanowiącym załącznik do uchwały.

§ 2.

Wykonanie niniejszej uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Żyrardowa.

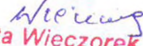
§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
W zastępstwie Prezydenta Miasta Żyrardowa Rady Miasta Żyrardowa
Adam Lemiesz
Pierwszy Zastępca Prezydenta Miasta Żyrardowa
Ryszard Mirgos

Sprawdzono pod względem
formalno - prawnym

RADCA PRAWNY
ŁdSk 103

Beata Wieczorek

28.09.2022r.

Z-ca Dyrektora
Centrum Usług Społecznych
w Żyrardowie

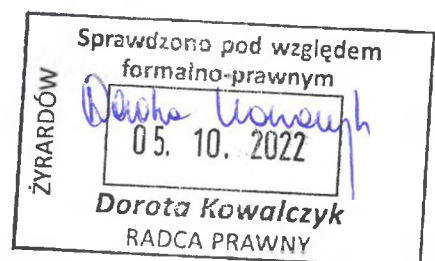

mgr Monika Wozniak-Grabek

26.09.2022r.

STARSZY PRACOWNIK SPECJALNY

Anna Niezborala

26.09.2022r.

**MIEJSKI PROGRAM
PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY W RODZINIE
ORAZ OCHRONY OFIAR PRZEMOCY W RODZINIE
NA LATA 2023-2027**

1.WPROWADZENIE.....	3
2.PRZEMOC W RODZINIE- PODSTAWY TEORETYCZNE	4
2.1.Definicja przemocy domowej.....	4
2.2 KRYTERIA PRZEMOCY	6
2.3. CYKLE PRZEMOCY	6
2.4 RODZAJE PRZEMOCY.....	7
2.5 CZYNNIKI RYZYKA PRZEMOCY.....	8
2.6. MECHANIZMY PRZEMOCY	9
3. PRZECIWDZIAŁANIE PRZEMOCY W ŚWIETLE PRAWAPOLSKIEGO	11
4.PROBLEM PRZEMOCY W RODZINIE.....	12
5.ZAŁOŻENIA PROGRAMU PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY W RODZINIE ORAZ OCHRONY OFIAR PRZEEMOCY W RODZINIE, ZWANEGO DALEJ „PROGRAMEM” ..	13
1. Budowanie lokalnego systemu przeciwdziałania przemocy oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie	13
2. Zespół interdyscyplinarny,	14
3. Działania Zespołu Interdyscyplinarnego	14
4.Ocena Sytuacji związanej ze zjawiskiem przemocy	15
5. Adresaci programu.....	17
6.CELE PROGRAMU	17
7.ZADANIA PROGRAMU	18
8.PRZEWIDYWANE EFEKTY.....	22
9.REALIZATOR, MONITORING I EWALUACJA PROGRAMU.....	22
10.ŹRÓDŁA FINANSOWANIA PROGRAMU	23

1.WPROWADZENIE

Rodzina funkcjonuje prawidłowo, gdy wszyscy jej członkowie respektują wzajemnie swoje podstawowe prawa, okazują sobie miłość i stwarzają możliwość do nieskrępowanego rozwoju. W sytuacji odwrotnej, rodzina narażona jest na kryzys. Aby umieć rozpoznać czy rodzina rozwija się zdrowo, czy też może zaczyna się w niej dziać coś niepokojącego, trzeba być świadomym swoich podstawowych praw. Każdy człowiek ma prawo do życia w środowisku rodzinnym wolnym od przemocy, do szacunku i godnego traktowania oraz czuć się bezpiecznie w swoim domu.

Dom rodzinny, spostrzegamy jako środowisko miłości i opieki, bezpieczne i ciepłe miejsce domowego ogniska, schronienie przed całym złem zewnętrznego świata. Jednak dla wielu ludzi dom rodzinny jest miejscem terroru i cierpienia, zagrożenia i poniżenia, lęku i rozpacz. Do niedawna niewiele o tym mówiono i pisano. Od kilku lat w Polsce coraz częściej posługujemy się terminem „przemoc w rodzinie” lub nieco łagodniejszym „przemoc domowa”. W poszukiwaniu skutecznych form przeciwdziałania przemocy w rodzinie i pomaganiu jej ofiarą angażuje się wielu profesjonalistów i wolontariuszy, organizacji pozarządowych i specjalistycznych instytucji. Nie jest to łatwe zadanie bowiem, środowisko rodzinne jest i powinno być skutecznie chronione przed integracjami zewnętrznymi. Zajmowanie się przemocą domową wymaga zarówno wnikliwego rozumienia złożoności zjawisk występujących w życiu rodzinnym, jak i szczególnej troski i rozwagi w trakcie interwencji.

Zgodnie z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej art.71.1 stwierdza że „Państwo w swojej polityce społecznej i gospodarczej uwzględnia dobro rodziny. Rodziny znajdujące się w trudnej sytuacji materialnej i społecznej, zwłaszcza wielodzietne i niepełne, mają prawo do szczególnej pomocy ze strony władz publicznych” oraz art. 72.1 mówi że „Rzeczpospolita Polska zapewnia ochronę praw dziecka. Każdy ma prawo żądać od organów władzy publicznej ochrony dziecka przed przemocą i okrucieństwem, wyzyskiem i demoralizacją”. Do głównych zadań rodziny należy przekazywanie dziedzictwa kulturowego nowemu pokoleniu oraz wychowanie tego pokolenia zgodnie z normami życia zbiorowego. Rodzina, jako wspólnota rodziców, dzieci i krewnych, zbudowana na fundamencie miłości, stanowi podstawowe miejsce doświadczenia współżycia z ludźmi. Rodzina, która nie radzi sobie w sytuacjach kryzysowych, a także nie realizuje swoich funkcji nosi miano rodziny dysfunkcyjnej. Jedną z krytycznych sytuacji, wymagającą natychmiastowej interwencji odpowiednich służb jest przemoc w rodzinie. Przemocą jest wszystko to, co czynione jest z myślą o zranieniu drugiego człowieka lub wyrządzeniu mu krzywdy. Przemoc w rodzinie

to zamierzone, wykorzystujące przewagę siły działanie przeciwko członkowi rodziny, naruszające jego godność oraz podstawowe prawa i dobra osobiste, powodujące cierpienie i szkodę.

2.PRZEMOC W RODZINIE- PODSTAWY TEORETYCZNE

2.1.Definicja przemocy domowej

Przemoc domowa (przemoc w rodzinie) zjawisko społeczne zachodzące, gdy członek rodziny, żona lub inna osoba wspólnie zamieszkująca lub gospodarująca próbuje zdominować fizycznie lub psychicznie drugiego partnera, dzieci, rodziców, dziadków, teściów itp, używając przewagi fizycznej, gróźb, szantażu, w celu zranienia moralnie lub fizycznie drugiej osoby. Przemoc w rodzinie to zamierzone i wykorzystujące przewagę sił działanie przeciw członkowi rodziny, naruszające prawa i dobra osobiste, powodujące cierpienie i szkody. Przemoc domowa jest przestępstwem! Podstawowym przepisem prawa karnego materialnego, związanego z zagadnieniem przemocy w rodzinie, jest artykuł 207 Kodeksu Karnego- przestępstwo znęcania się. Przewiduje on karę za znęcanie się fizyczne i psychiczne nad osobą najbliższą, małoletnią, nieporadną, zależną. Znęcanie jest kategorią zbiorczą- może obejmować szereg zachowań, które rozpatrywane osobno, będą stanowić inne przestępstwo np. uszkodzenie ciała, groźby karalne. Aby przyjąć, że doszło do znęcania w rozumieniu prawa karnego, konieczny jest jakiś czas jego trwania- zasadniczo nigdy nie będzie to kwestia np. jednego dnia. Zachowania będącej przemocą w rodzinie mogą być wówczas ścigane z osobna, jeżeli było to pojedyncze zdarzenia, bądź uznane za element składowy przestępstwa znęcania. Przemoc domowa może pojawiać się w życiu każdego człowieka, bez względu na wiek, płeć, poziom wykształcenia czy statut materialny. Żaden człowiek nie jest jednak skazany na przemoc. Z przemocy można również wyjść – trzeba tylko przerwać milczenie, zwrócić się po pomoc do specjalistów i konsekwentnie realizować opracowaną wspólnie z nimi strategię powrotu do normalnego życia.

Przemoc domowa charakteryzuje się tym że:

1. Jest intencjonalna- przemoc jest zamierzonym działaniem człowieka i ma na celu kontrolowanie i podporządkowanie ofiary.
2. Siły są nierównomierne- w relacji jedna ze stron ma przewagę nad drugą. Ofiara jest słabsza, a sprawca silniejszy.
3. Narusza prawa i dobra osobiste- sprawca wykorzystuje przewagę siły, narusza podstawowe prawa ofiary (np. prawo do nietykalności fizycznej, godności, szacunku itd.)

4. Powoduje cierpienie i ból- sprawca naraża zdrowie i życie ofiary na poważne szkody. Doświadczenie bólu i cierpienia sprawia, że ofiara ma mniejszą zdolność do samoobrony.

Według ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie przemoc w rodzinie to jednorazowe lub powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste członków rodziny, w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą.

Przykłady przemocy domowej

- Destruktywna krytyka i słowne użyczenie: np. krzyki, wyzwiska, werbalne groźby
- Taktyka nacisków: dąsanie się, groźenie (niedawaniem pieniędzy, wyłączeniem telefonu, popełnieniem samobójstwa)
- Brak szacunku: upokorzenie ofiary przy innych, nie odpowiadanie na pytania ofiary, zabieranie pieniędzy.
- Nadużycie zaufania: kłamstwa, okazywanie zazdrości, niedotrzymywanie obietnic.
- Izolowanie: podsłuchiwanie lub blokowanie rozmów telefonicznych, mówienie dokąd wolno i dokąd nie wolno chodzić ofierze.
- Nękanie: śledzenie i sprawdzanie ofiary, otwierania listów, sprawdzanie z kim ofiara się kontaktuje.
- Groźby: agresywne, wykorzystywanie przewagi fizycznej do zastraszenia ofiary, niszczenie rzeczy ofiary.
- Przemoc seksualna: gwałcenie, upokarzające traktowanie z powodu orientacji seksualnej.
- Przemoc fizyczna to wywieranie wpływu na proces myślowy, zachowanie lub stan fizyczny osoby pomimo braku jej przyzwolenia przy użyciu siły fizycznej.
- Wypieranie się: zaprzeczanie zarzutom złego traktowania, wmawianie ofierze, że sama ponosi winę za złe traktowanie, okazywanie przy innych dobroci i cierpliwości.

2.2 KRYTERIA PRZEMOCY

Intencjonalność- działania sprawcy nie są przypadkowe. Intencjonalność nie musi oznaczać celowego krzywdzenia ofiary i zadawania jej bólu. Sprawca przemocy dąży do uzyskania pełnej kontroli, władzy nad osobą doznającą przemocy, do jej bezwzględnego posłuszeństwa. Jest przekonany że tylko on wie co jest dobre dla pozostałych członków rodziny, a w związku z tym wyłącznie on ma prawo podejmować decyzje, ustalać zasady życia w rodzinie- pozostali muszą się podporządkować.

Dysproporcja siły- nie chodzi tu jedynie o różnicę sił fizycznych ale także przewagę związaną z pozycją społeczną, odpornością psychiczną, statusem materialnym itp. W związku opartym na przemocy, jeden z partnerów czuje się silniejszy a drugi- słabszy. W wyniku kolejnych aktów przemocy różnica sił coraz bardziej się pogłębia, ofiara przemocy staje się coraz bardziej bezradna, sprawca- coraz bardziej silny i bezkarny.

Naruszenie godności i praw- sprawca przemocy narusza godność ofiary, poniża ją, ośmiesza, pozbawia wszelkich praw (np. do kontaktów z rodziną, godziwych warunków życia, itp.)

Powodowanie cierpienia i szkód – ofiary przemocy doznają zarówno szkód fizycznych jak i psychicznych. W wyniku wieloletniej przemocy mogą dojść do przekonania, że zasługują na takie traktowanie.

2.3. CYKLE PRZEMOCY

- **Faza narastającego napięcia-** jest to początek cyklu, który charakteryzuje się wzrostem napięcia i natężeniem sytuacji konfliktowych. Na tym etapie dochodzi do rozmaitych incydentów takich jak np. przejawy zazdrości, gniewu, kontrolowanie członków rodziny, używanie obraźliwych słów, poniżanie bliskiej osoby. Sprawca jest stale poirytowany i powoduje kłótnie. Osoba, wobec której kierowana jest złość partnera stara się za wszelką cenę uspokoić sytuację zaspokajając żądanie partnera i robiąc wszystko by poprawić mu nastrój. Często sama obarcza się winą za jego zachowanie i dąży do zadośćuczynienia i uszczęśliwiania sprawcy. Przyczyny narastającego napięcia mogą tkwić poza rodziną, czasem są to błahostki, drobne nieporozumienia, które spiętrzają napięcie. Sytuacja staje się nie do zniesienia i pojawia się agresja

-**Faza ostrej przemocy-** następuje wybuch gniewu i wyładowanie agresji. Czasami awanturę wywołuje sama ofiara, ponieważ nie może już wytrzymać narastającego napięcia i chce żeby już było po wszystkim. W innych wypadkach gwałtowny atak wywołuje sprawca stawiając swoje ofierze żądania, których nie jest ona w stanie spełnić, na co odpowiada agresją. Ta faza

trwa stosunkowo krótko, ale może się zakończyć dramatycznie: pobiciem, uszkodzeniem ciała, a nawet śmiercią zaatakowanej osoby. W trakcie ataku ofiara robi wszystko, żeby uchronić siebie i uspokoić partnera. Zabiegi te jednak rzadko przynoszą pożądany skutek. Wraz z ustaleniem aktu przemocy ofiara znajduje się w stanie szoku, i nie chce uwierzyć w to co się stało. Pojawia się u niej przerażenie, bezradność, poczucie wstydu, ale także złość, która powoduje że najczęściej w tej fazie trwania przemocy osoby, które jej doznały decydują się na wezwanie pomocy i złożenia skargi, a więc początkują interwencję w sytuacji przemocy w rodzinie. Jeśli osoba zagrożona przemocą nie zgłosi się do właściwych instytucji po pomoc, jest to ostatni moment by przerwać cykl przemocy, nim rozpocznie się ona na nowo.

- **Faza miodowego miesiąca**- jest to faza skruchy ze strony sprawcy i okazywania miłości. Agresor usprawiedliwia swoje zachowanie, okazuje żal z powodu tego co się stało i zaklina się że już się więcej nie powtórzy. Na nowo zdobywa zaufanie osoby którą skrzywdził, staje się miły uczynny. Ofiara wierzy w zapewnienia partnera, w to że się zmienił, bo z całych sił pragnie, żeby tak właśnie było i nawet jeśli jeszcze niedawno gotowa była uciec czy złożyć skargę, teraz zostaje i wycofuje się z podejmowania działań przeciwko sprawcy.

2.4 RODZAJE PRZEMOCY

- **Fizyczna**- naruszenie nietykalności fizycznej. Przemoc fizyczna jest intencjonalnym zachowaniem powodującym uszkodzenie ciała lub niosącym takie ryzyko np.: popychanie, szarpanie, ciągnięcie, szturchanie, klepanie, klapsy, ciągnięcie za uszy, włosy, szczypanie
- **Psychiczna** – naruszenie godności osobistej. Przemoc psychiczna zawiera przymus i groźby np. obrażanie, wyzywanie, ocenianie, krytykowanie, straszenie, czytanie osobistej korespondencji, ujawnieniem tajemnic, sekretów. Przemoc psychiczna jest najczęstszą formą przemocy i jest trudna do udowodnienia.
- **Seksualna**- naruszenie intymności. Przemoc seksualna polega na zmuszaniu osoby do aktywności seksualnej wbrew jej woli. kontynuowaniu aktywności seksualnej, gdy osoba nie jest w pełni świadoma, bez pytania jej o zgodę lub gdy na skutek zaistniałej sytuacji obawia się odmówić. Przymus może polegać na bezpośrednim użyciu siły lub emocjonalnym szantażu. Np. wymuszanie współżycia, gwałt, zmuszanie do niechcianych praktyk seksualnych, ocenianie sprawności seksualnej
- **Ekonomiczna**- naruszenie własności. Przemoc ekonomiczna wiąże się z celowym niszczeniem czyjejś własności, pozbawieniem środków lub stwarzaniem warunków, w których nie są zaspokajane niezbędne dla przeżycia potrzeby. Np. niszczenie

rzeczy, włamanie do zamkniętego osobistego pomieszczenia, kradzież, używanie rzeczy bez pozwolenia, zabieranie pieniędzy.

- **Zaniechanie**- naruszenie obowiązku do opieki ze strony osób bliskich. Jest formą przemocy ekonomicznej i oznacza np. nie dawanie środków na utrzymanie, pozbawienie jedzenia, ubrania, schronienia, brak pomocy w chorobie.
- **Cyberprzemoc** (przemoc elektroniczna) – stosowanie przemocy poprzez: prześladowania, zastraszenia, nękanie, wyśmiewanie innych osób z wykorzystywaniem internetu i narzędzi typu elektronicznego takich jak: SMS, e-mail, fora dyskusyjne w Internecie

2.5 CZYNNIKI RYZYKA PRZEMOCY

Normy społeczne i kulturowe

Przemoc w rodzinie jest skutkiem wielowiekowego, społecznego przyzwolenia na krzywdzenie osób najbliższych, w szczególności kobiet i dzieci. W wielu środowiskach akceptuje się bicie, stosowanie kar cielesnych i panuje przekonanie o dominującej roli mężczyzny w rodzinie. Ponadto silne przekonanie, że wszystko, co się dzieje w rodzinie należy do sfery prywatności z jednej strony wywołuje poczucie bezkarności sprawcy i bezradności ofiary, a z drugiej - nasila niechęci innych osób do ingerowania w tzw. "cudze sprawy rodzinne". W środowiskach charakteryzujących się dużą społeczną akceptacją przemocy, ofiary rzadko mogą liczyć na pomoc i wsparcie osób spoza rodziny, z kolei sprawcy nie muszą obawiać się zewnętrznych nacisków na zmianę zachowań wobec najbliższych. Badania pokazują, że przemoc członków rodziny jest społecznie bardziej akceptowana i tolerowana niż stosowanie jej wobec obcych.

Dziedziczenie wzorca przemocy

Przemoc bywa przekazywana z pokolenia na pokolenie. Dzieci wychowujące się w rodzinach, w których krzywdzi się bliskich, przyswajają sobie zachowania dorosłych, których są świadkami lub ofiarami. Uczą się, że przemoc to najlepszy i najbardziej skuteczny sposób rozwiązywania konfliktów. Jednak uczeniu się i naśladowaniu podlega jedynie pewien rodzaj agresywnej relacji, a nie konkretne zachowanie, np. bicie w określony sposób lub określonym narzędziem.

Uzależnienie i nadużywanie alkoholu lub narkotyków

Badania dowodzą, że większość sprawców przestępstw popełnionych przy użyciu przemocy, jest pod wpływem środków odurzających (alkoholu i narkotyków). Także wielu sprawców

przemocy domowej krzywdząc swoich najbliższych, znajduje się pod wpływem alkoholu. Osłabia on kontrolę własnych zachowań, zwiększa prawdopodobieństwo reagowania złością i gniewem na trudności i niepowodzenia życiowe, zaburza ocenę sytuacji i może powodować błędną interpretację zachowań innych osób. Uzależnienie od alkoholu nie zwalnia z odpowiedzialności za popełnione czyny, mimo że sprawcy często wykorzystują fakt bycia nietrzeźwym jak usprawiedliwienie swojego zachowania. Około 60% pacjentów leczenia odwykowego przyznaje, że ma problemy związane z przemocą wobec najbliższych. Warto jednak podkreślić, że nadużywanie alkoholu nie jest ani koniecznym, ani wystarczającym warunkiem stosowania przemocy. Obecny stan badań wskazuje na to, że nie ma związku przyczynowo-skutkowego między przemocą a alkoholem, ale można mówić o współwystępowaniu tych zjawisk.

Środowisko społeczne

Istotnym czynnikiem sprzyjającym występowaniu przemocy jest stres związany z aktualną sytuacją socjalno-ekonomiczną rodziny. Bezrobocie, problemy finansowe, mieszkaniowe czy zdrowotne, a także nawarstwienie się różnych problemów może wywołać frustrację. To z kolei może sprzyjać pojawieniu się przemocy w rodzinie. Osamotnienie rodziny znajdującej się w trudnej sytuacji życiowej, izolacja, brak wsparcia z zewnątrz – osobistego lub instytucjonalnego- w sposób znaczący może wpływać na zasilanie zachowań związanych z przemocą.

2.6. MECHANIZMY PRZEMOCY

Syndrom wyuczonej bezradności - To bezradność, która pojawia się w wyniku nabytych doświadczeń. Zwykle osoba doznająca przemocy poszukuje pomocy dla siebie. Często jednak okazuje się, że działania mające ją ochronić, nie skutkują i nie przynoszą oczekiwanych przez nią efektów. Ofiara nabiera przekonania, że cokolwiek zrobi, to i tak nie zmieni to jej sytuacji. Ma poczucie, że jest krzywdzona, źle traktowana, że sprawca nie powinien tak postępować, że znęcanie się nad członkiem rodziny jest przestępstwem, jednak nie jest w stanie zmotywować się do działania.

Zjawisko prania mózgu - To mechanizm polegający na systematycznym, świadomym i celowym oddziaływaniu na człowieka w celu zmiany jego przekonań, postaw, uczuć, potrzeb. Działanie służące temu, aby ofiara przemocy w rodzinie funkcjonowała zgodnie z życzeniem sprawcy. Konsekwencjami „prania mózgu” są m.in. utrata poczucia własnej wartości oraz podporządkowanie się sprawcy. Metody stosowane w „praniu mózgu” to: izolacja, poniżanie i degradacja, monopolizacja uwagi, doprowadzenie do wyczerpania, wywoływanie lęku i depresji, naprzemiennosc kary i nagrody,

Zespół stresu pourazowego PTSD - To zaburzenia lękowe PTSD występują u ofiar napadów, gwałtów i innych traumatycznych wydarzeń, np. wojen, klęsk żywiołowych, wypadków drogowych. Dotyczą sytuacji, w których człowiek jest narażony na utratę zdrowia i życia. Nasilenie PTSD zależy od intensywności i czasu trwania traumy. Ponadto objawy PTSD są intensywniejsze u osób, które przeżyły traumę w wyniku aktywności człowieka (gwałt, przemoc domowa), niż u ofiar zjawisk naturalnych (powódź, huragan). Objawami PTSD są m.in. zaburzenia snu, drażliwość, wybuchy gniewu, złości, czujność, natarczywe wspomnienia, koszmary senne.

Proces wiktylizacji - Każdy „wchodząc” w związek z drugą osobą ma pewne wyobrażenia na temat swojego przyszłego życia, swojego małżeństwa, swojej rodziny. Akt przemocy burzy te wyobrażenia i wizję świata, partnera, siebie. Specjaliści nazywają to mianem burzenia utrwalonych przekonań. Osoba doznająca przemocy czuje rozpacz i ma poczucie krzywdy, często na tym etapie zaczyna szukać pomocy. Niestety zdarza się, że spotyka się z nieprawidłowymi reakcjami osób, z którymi dzieli się swoimi problemami i od których oczekuje pomocy i wsparcia. Takie zachowanie służb, które przejawia się bagatelizowaniem problemów czy obwinianiem ofiary nazywamy wtórnym zranieniem.

Syndrom sztokholmski. - Takim mianem określono mechanizm, który zaobserwowano u ofiar zamachu terrorystycznego w Sztokholmie: u osób przetrzymywanych przez terrorystów, a następnie uwolnionych przez policję pojawiły się reakcje, które większość obserwatorów uznała za irracjonalne. Otóż niedawni zakładnicy zaangażowali się w proces obrony swoich oprawców, zamiast żądać sprawiedliwości, czy nawet odwetu (co w tej sytuacji byłoby bardziej zrozumiałe), jedna z ofiar tak związała się z terrorystą, iż zawarła z nim związek małżeński. W tej sytuacji można mówić o „patologicznej wdzięczności” za to, co zamachowiec mógł zrobić, a w rezultacie tego nie uczynił. Mógł zabić, a tego nie zrobił. Był panem ich życia i śmierci i darował im to życie, więc tylko dzięki niemu żyją. Podobny mechanizm obronny pojawia się u ofiar przemocy domowej. Są one wdzięczne sprawcom za drobne przywileje, które jeszcze mają, za „miodowe miesiące”, za chwile spokoju i namiastkę uczucia, a czasem nawet za to, że żyją.

Mechanizm „psychologicznej pułapki”- Ofiara nie jest w stanie zrezygnować ze związku, w co tak dużo zainwestowała czasu, zapału, energii. Budzi zdziwienie fakt, że trwa ona w związku, który przynosi jej cierpienie, w którym jest upokarzana i nie respektuje się jej praw. Ciągłe żyje nadzieją, że będzie lepiej. Dlatego też inwestuje w ten związek. Obwiniając siebie za całe zło, wierzy, że jeśli bardziej się postara, to będzie lepiej. Ma poczucie, że zależy

to właśnie od niej. Im więcej się stara i wkłada w to działanie więcej energii, tym trudniej jej zrezygnować.

3. PRZECIWDZIAŁANIE PRZEMOCY W ŚWIETLE PRAWA POLSKIEGO

Należy nadmienić, że najważniejszym dokumentem w ustawodawstwie polskim, ustanawiającym podstawowe prawa człowieka jest Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 Nr 78, poz. 483 z późn. zm.) a w szczególności Rozdział drugi pt. „Wolność, Prawa i Obowiązki człowieka i Obywatela” regulujący zasady zapewniające każdemu nietykalność osobistą i cielesną oraz stawia na ich straży władze publiczne. Konstytucja przyznaje każdemu prawo żądania od organów władzy publicznej szczególnej ochrony dziecka przed przemocą, okrucieństwem, wyzyskiem i demoralizacją. Na stronie internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości w zakładce (przeciwdziałanie przemocy w rodzinie -oraz akty prawne i inne dokumenty można znaleźć podstawowy katalog opublikowanych aktów prawnych związanych właśnie z tą tematyką. Są to:

1. Ustawa z dnia 25 lutego 1964 r. - Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. z 2020 poz. 1359)
2. Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 roku - Kodeks postępowania karnego (Dz. U. 2022 poz.1375 z późn. zm)
3. Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 roku -Kodeks karny (Dz. U. z 2022 poz. 1138 z późn. zm.)
4. Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 roku - Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. 2021 poz. 53 z późn. zm.)
5. Ustawa z dnia 27 lipca 2001 roku o kuratorach sądowych (Dz. U. z 2020 poz. 167)
6. Ustawa z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U z 2021r. poz. 1249)
7. Ustawa z dnia 12 marca 2014 roku o pomocy społecznej (tj. Dz. U. z 2021r. poz. 2268 z późn. zm.)
8. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 czerwca 2016 r. w sprawie sposobu wykonywania obowiązków i uprawnień przez kuratorów sądowych w sprawach karnych wykonawczych (Dz. U. z 2016 r. poz.969)
9. Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 11 października 2019 roku w sprawie wzorusaświadczenia lekarskiego o przyczynach i rodzajach uszkodzeń ciała związanych z użyciemprzemocy w rodzinie (Dz. U. z 2010 r.,nr 201 , poz. 1334 z późn.zm.)

10. Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 8 czerwca 2021 roku w sprawie Zespołu Monitorującego do spraw Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie (Dz. U. z 2021r. poz. 1107)

11. Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 22 lutego 2011 r. w sprawie standardu podstawowych usług świadczonych przez specjalistyczne ośrodki wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie, kwalifikacji osób zatrudnionych w tych ośrodkach, szczegółowych kierunków prowadzenia oddziaływań korekcyjno-edukacyjnych wobec osób stosujących przemoc w rodzinie oraz kwalifikacji osób prowadzących oddziaływania korekcyjno-edukacyjne (Dz U. z 2011r. nr 50 poz. 259).

12. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych Administracji z dnia 31 marca 2011 roku w sprawie procedury postępowania przy wykonywaniu czynności odebrania dziecka z rodziny (Dz. U. z 2011r. nr 81 poz. 448)

13. Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 3 czerwca 2011 r. w sprawie nadzoru i kontroli nad realizacją zadań z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2011r. nr 126 poz. 718).

14. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 września 2011 roku w sprawie Procedury Niebieskie Karty oraz wzorów formularzy Niebieska Karta (Dz. U. 2011r. nr 209 poz. 1245).

4.PROBLEM PRZEMOCY W RODZINIE

Przemocy domowej często towarzyszy picie alkoholu. Według niektórych statystyk 60 - 90% przypadków stosowania przemocy ma związek z pozostawaniem pod wpływem alkoholu, zaś 40% partnerów znęcających się nad rodziną to osoby uzależnione od alkoholu. Prawdopodobieństwo wystąpienia aktów przemocy w rodzinach alkoholowych jest ponad dwukrotnie większe niż w pozostałych. W stanie nietrzeźwości znikają mechanizmy samokontroli i nasilają się zachowania agresywne. Badacze szacują, że w Polsce około 1,5 - 2 milionów dzieci wychowuje się w rodzinach z problemem alkoholowym. Łączenie przemocy z problemem alkoholowym jest całkowicie uzasadnione, bowiem współwystępowanie obu zjawisk jest bezsprzeczne. Niemniej, część aktów przemocy dokonywana jest bez udziału alkoholu, a to skłania do stawiania pytań o głębsze przyczyny zadawania cierpień najbliższym osobom przez sprawców. Wydaje się, że alkohol raczej osłabia hamulce i pozwala wymknąć się spod kontroli impulsom czy wyuczonym wzorcom postępowania agresywnego. Wszelkie próby zrozumienia i wytłumaczenia czynów sprawców niosą za sobą ryzyko zbytich uproszczeń, usprawiedliwień, szybkich diagnoz i cudownych rozwiązań. Właściwe zdiagnozowanie zjawiska przemocy w rodzinie jest bardzo trudne. Istniejące statystyki pozwalają oszacować jedynie jego przybliżone rozmiary. Dzieje

się tak przynajmniej z kilku powodów: oficjalne statystyki nie obejmują niezgłaszanych przypadków przemocy. a problematyka przemocy jest delikatna i drażliwa, stąd proces badawczy napotyka na liczne bariery metodologiczne.

Z danych, którymi dysponuje Centrum Usług Społecznych w Żyrardowie (CUS) wynika, że w ostatnich latach na terenie Żyrardowa odnotowano spadek liczby ujawnianych przypadków przemocy w rodzinie, a w ślad za tym także udzielania pomocy pokrzywdzonym oraz obejmowania terapią jej sprawców. O spadku liczby wszczynanych procedur „Niebieskiej karty” informują dane w tabeli nr 1.

Tabela nr 1. Liczba wszczętych procedur „Niebieskiej karty”

WYSZCZEGÓLNIENIE	2019	2020	2021
Liczba wszczętych procedur „Niebieskiej Karty”	77	70	49

5.ZAŁOŻENIA PROGRAMU PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY W RODZINIE ORAZ OCHRONY OFIAR PRZEMOCY W RODZINIE, ZWANEGO DALEJ „PROGRAMEM”

- Każdy człowiek ma prawo do życia w środowisku rodzinnym wolnym od przemocy;
- Dzieci i młodzież mają prawo do życia w bezpiecznym środowisku wolnym od przemocy, a obowiązkiem dorosłych jest im to zapewnić;
- Za przemoc zawsze odpowiedzialny jest sprawca, bez względu na to, co zrobiła ofiara;
- Nie ma żadnego uzasadnienia ani usprawiedliwienia przemocy;
- Podstawowym zadaniem jest zatrzymanie przemocy. Bez tego pomoc jest nieskuteczna;
- Każdy człowiek ma prawo do przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Program zakłada kompleksową pomoc zarówno dla ofiar jak i sprawców przemocy przy udziale służb, instytucji, organizacji pozarządowych i społeczności lokalnej. Wymaga podejmowania równoczesnych działań o charakterze interwencyjnym, profilaktycznym, terapeutycznym i korekcyjnym.

1. Budowanie lokalnego systemu przeciwdziałania przemocy oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie

Przemoc w rodzinie można rozpatrywać z perspektywy moralnej, społecznej, ekonomicznej, prawnej i psychologicznej. Wymaga to szczegółowego opracowania diagnozy dla każdego z czynników oraz określenia kierunków rozwiązania poszczególnych problemów. Pojedyncza

instytucja nie jest w stanie wypracować skutecznych metod rozwiązywania problemów przemocy w rodzinie, należy podejmować wspólne działania wszystkich instytucji pracujących z rodziną. Interdyscyplinarność pracy z rodziną wymaga wykorzystania wszelkich dostępnych narzędzi: uprawnień, kompetencji, możliwości, procedur itp. Nieodzowna jest cała współpraca, określenie wspólnego celu, łączenie działań oraz przewidywanie efektów. Lokalny System Opieki nad Dzieckiem i Rodziną polega na skoordynowaniu zintegrowanej współpracy różnych służb, instytucji, organizacji i osób pracujących z rodziną, ukierunkowanej w pierwszym rzędzie na wzmocnienie rodziny. Kluczowym elementem jest zaproszenie rodziny do współdecydowania oraz współdziałania. System bazuje na wzajemnej współpracy instytucji ze sobą i z rodziną z wykorzystaniem jej własnych zasobów. Celem tego systemu jest pomoc rodzinom w kryzysie oraz ochrona dzieci przed krzywdzeniem, zapewnienie im bezpieczeństwa i optymalnych warunków do rozwoju, pozwalających na realizację ich planów. Ważne jest, że działania te nie dotyczą jedynie rodzin tak zwanych, dysfunkcyjnych, a wszelkich rodzin, gdzie z różnych powodów pojawiają się trudności. Potrzeba budowania systemu opieki wyrasta z założenia, że podstawa do rozwiązywania problemu krzywdzenia dzieci i pomocy rodzinie w kryzysie, jest wsparcie rodziny przy pomocy zintegrowanych działań lokalnych instytucji. Zakłada się, że specjaliści zajmujący się pomocą dziecku krzywdzonemu, podejmą współpracę interdyscyplinarną polegającą na wspólnym, wielodyscyplinarnym badaniu sytuacji (rodzinnej, szkolnej, zdrowotnej, socjalnej, prawnej itd.) konkretnego dziecka przejawiającego symptomy krzywdzenia, planowaniu i podejmowaniu pomocy, monitorowaniu jego sytuacji. Działania te skonsolidują nauczyciele, pedagodzy, psychologowie, pracownicy socjalni, pielęgniarki i lekarze pediatrzy, policjanci, kuratorzy sądowi - osoby pracujące w różnych instytucjach i organizacjach.

2. Zespół interdyscyplinarny to grupa współpracujących ze sobą profesjonalistów z różnych dziedzin i środowisk, działająca w sposób skoordynowany. Jej celem jest skuteczne reagowanie na doniesienia o przemoc w rodzinie oraz ochrona ofiar przemocy w rodzinie. Uczestnicy zespołu interdyscyplinarnego reprezentują różne środowiska. Umożliwia to spojrzenie na kwestię przemocy w rodzinie z odmiennych perspektyw oraz ułatwia efektywne działanie w sytuacji przemocy.

3. Działania Zespołu Interdyscyplinarnego mają na celu:

1) zapewnienie pomocy osobom doznającym przemocy w rodzinie, pomocy ofiarom przemocy i ich najbliższemu otoczeniu poprzez stworzenie lokalnej polityki wobec problemu i wypracowywanie procedur oraz standardów działania w przypadku krzywdzenia;

2) w skład Zespołu Interdyscyplinarnego wchodzi przedstawiciele instytucji, które zajmują się pomocą dziecku i rodzinie i mogą mieć wpływ na poprawę jej sytuacji, tj. pracownicy socjalni, członek komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, policjant, pedagogzy szkolni, pielęgniarka, przedstawiciele instytucji i organizacji, kurator sądowy. Główną ideą zespołów interdyscyplinarnych jest stworzenie wspólnej płaszczyzny pracy dla pracowników różnych instytucji zajmujących się pomocą ofiarom przemocy w rodzinie. Pomoc ta, by była efektywna i skuteczna, wymaga zintegrowanych działań wielu specjalistów. Utworzenie zespołu interdyscyplinarnego jest najlepszą odpowiedzią na przypadek przemocy w rodzinie, ze szczególnym naciskiem na krzywdzenie lub wykorzystywanie dziecka. Żaden pojedynczy profesjonalista ani instytucja nie jest w stanie kompleksowo zareagować na takie sytuacje. Stworzenie obszaru współpracy łagodzi bariery komunikacyjne między instytucjami, podnosi efektywność pracy oraz społeczne zaufanie do kompetencji instytucji pomagających.

3) Zespół Interdyscyplinarny może tworzyć grupy robocze w celu rozwiązywania problemów związanych z wystąpieniem przemocy w rodzinie w indywidualnych przypadkach.

4) Zespoły interdyscyplinarne prowadzą działania na rzecz zapobiegania przemocy w przypadkach konkretnych rodzin. Zajmują się rozpoznaniem i diagnozowaniem sytuacji rodziny oraz jej potrzeb, wypracowaniem planu pomocy, informowaniem o możliwościach uzyskania pomocy, a także monitorowaniem efektywności swoich działań. Zespoły Interdyscyplinarne pracują w zmiennym składzie, w zależności od sytuacji i potrzeb rodzin uwikłanych w przemoc

5) Specjaliści pracujący w ramach zespołów interdyscyplinarnych, do których zgłaszają się osoby uwikłane w przemoc, inicjują proces interwencji, udzielają pomocy w formie porady, skierowania do odpowiedniego specjalisty, zapewnienia schronienia, wsparcia w załatwianiu ważnych spraw życiowych, terapii ofiar i sprawców.

4. Ocena Sytuacji związanej ze zjawiskiem przemocy

Zjawisko przemocy w rodzinie obok problematyki uzależnień wymaga podjęcia szczególnych działań profilaktycznych. Działania te muszą być skierowane do ogółu populacji, ale przede wszystkim do osób bezpośrednio dotkniętych problemem przemocy w rodzinie. Podobnie jak w latach ubiegłych działalność profilaktyczna, a także diagnostyczna i interwencyjna realizowana była między innymi w ramach zadań Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej, Zespołu Interdyscyplinarnego, Komendy Powiatowej Policji oraz Miejskiej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych. Wiele ofiar działa nieświadomie, na podstawie stereotypów, schematów myślowych, powielanych z pokolenia na pokolenie, należą do nich: chęć zachowania pozorów dobrej rodziny, wstyd przed rodziną i sąsiadami, przekonanie,

że tak musi być, wyniesione z domu rodzinnego przekonanie, że można sobie z tym poradzić we własnym zakresie, brak wiary w pomoc ludzi i instytucji, obawa przed wzrostem przemocy, jako kary za jej ujawnienie, obawa przed pozostaniem bez środków do życia, po ujawnieniu faktu przemocy. Zachowania ofiar bywają często niezrozumiałe, zniechęcają do pomagania im. Pociuszającym jest jednak fakt, że o przemocy domowej mówi się coraz częściej. Powstaje wiele kampanii przeciw przemocy w rodzinie nagłaśniających to zjawisko poprzez organizowanie konferencji na temat zjawiska przemocy w rodzinie, plakaty, ulotki, spotkania z osobami doznającymi przemocy, prelekcje w szkołach, dla osób starszych, na kursach przedmałżeńskich organizowane są grupy wsparcia dla osób doznających przemocy, wsparcie psychologiczne, prawne, zabiegi terapeutyczne. Działania są podejmowane również wobec sprawców przemocy. Celem zabiegów terapeutycznych jest w tym przypadku uświadomienie negatywnych konsekwencji dotychczasowego postępowania i dla dobra funkcjonowania rodziny nakłonienie sprawcy przemocy do zmiany zachowania. Pomimo podejmowanych interwencji niewielu sprawców przemocy zgłasza się do programu korekcyjno-edukacyjnego dla osób stosujących przemoc. Ofiary przemocy często przez wiele lat ukrywają swój problem, dlatego trudno jest określić dokładną skalę zjawiska przemocy.

ANALIZA ZJAWISKA PRZEMOCY W RODZINIE NA TERENIE MIASTA ŻYRARDOWA LATA 2019-2021

Ilość prowadzonych procedur „Niebieskiej Karty” lata 2019-2021

procedura niebieskiej karty	2019	2020	2021
ilość prowadzonych procedur	113	96	78
ilość wszczętych procedur	77	70	49
ilość opracowanych planów pomocy w indywidualnych przypadkach wystąpienia przemocy w rodzinie	54	32	15
ilość zakończonych procedur	66	71	48

	2019	2020	2021
liczba rodzin dotkniętych przemocą	77	70	49
liczba osób w rodzinie	228	167	127

5. Adresaci programu

- 1) Ofiary przemocy w rodzinie (dzieci, współmałżonkowie, partnerzy, osoby starsze, niepełnosprawne):
- 2) Sprawcy przemocy w rodzinie.
- 3) Przedstawiciele instytucji i służb zobowiązanych do udzielania pomocy w sytuacji przemocy.
- 4) Społeczność lokalna - mieszkańcy Żyrardowa

6. CELE PROGRAMU

Głównym celem Programu jest: przeciwdziałanie przemocy w rodzinie oraz zwiększenie skuteczności pomocy dla rodzin, w których ten problem występuje.

Cele szczegółowe:

1. Podnoszenie świadomości społecznej na temat przyczyn i skutków przemocy domowej oraz edukacja postaw społecznych,
2. Podnoszenie efektywności działań i współpracy instytucji oraz organizacji świadczących pomoc osobom doznającym przemocy w rodzinie,
3. Zapewnienie profesjonalnej pomocy oraz wsparcia ofiarom i świadkom przemocy Domowej,
4. Utworzenie systemu informacji nt. zjawiska przemocy w rodzinie oraz możliwości uzyskania pomocy.

7.ZADANIA PROGRAMU

L.p.	ZADANIE	OPIS DZIAŁAŃ	REALIZATORZY
1.	Spotkania Zespołu Interdyscyplinarnego (ZI)	Zespół składa się ze specjalistów reprezentujących instytucje i powołanych przez Prezydenta Miasta Żyrardowa zgodnie z uchwałą Rady Miasta Żyrardowa w sprawie trybu i sposobu powoływania i w odwoływania członków zespołu interdyscyplinarnego oraz szczegółowe warunki jego funkcjonowania	Przewodniczący ZI
2.	Realizacja zintegrowanych i skoordynowanych działań ZI w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie i ochrony jej ofiar przy współpracy z Miejską Komisją Rozwiązywania Problemów Alkoholowych	<ul style="list-style-type: none"> - podejmowanie działań w środowisku zagrożonym przemocą w rodzinie, które mają na celu przeciwdziałanie temu zjawisku, - diagnozowanie problemu przemocy w rodzinie, - inicjowanie interwencji w środowisku dotkniętym przemocą w rodzinie w szczególności poprzez powoływanie grup roboczych - opracowywanie i realizacja planu pomocy w indywidualnych przypadkach 	Zespół Interdyscyplinarny

		<p>- rozpowszechnianie informacji o instytucjach oraz możliwościach udzielania pomocy w środowisku lokalnym</p> <p>- inicjowanie działań w stosunku do osób stosujących przemoc w rodzinie,</p> <p>- monitorowanie sytuacji rodzin, w których istnieje zagrożenie występowania przemocy oraz rodzin, w których dochodzi do przemocy.</p> <p>- prowadzenie dokumentacji działań podejmowanych wobec rodzin, w których dochodzi do przemocy oraz faktów tych działań</p>	
3.	Ochrona ofiar przemocy w rodzinie	<p>-udzielanie specjalistycznego bezpłatnego poradnictwa ofiarom przemocy, w tym również dzieciom (prawnego, socjalnego, psychologicznego zawodowego i medycznego).</p> <p>- kierowanie na grupy wsparcia psychologicznego dla ofiar przemocy,</p> <p>- określenie sposobu rozwiązania problemów związanych z</p>	<p>-Zespół Interdyscyplinarny</p> <p>- MKRPA</p> <p>- CUS</p> <p>- Policja, Straż Miejska</p> <p>- Służba Zdrowia,</p> <p>- placówki oświatowe</p> <p>- Sąd, w szczególności Zespół Kuratorskiej Służby Sądowej</p> <p>- organizacje pozarządowe (oferujące pomoc dla osób doświadczających przemocy, zajmujących się pracą z dziećmi)</p>

		<p>przemocą dotyczących indywidualnych środowisk, poprzez opracowanie procedur postępowania,</p> <ul style="list-style-type: none"> - współpraca z instytucjami prowadzącymi placówki dla ofiar przemocy (hostele, domy samotnej matki itp.) oraz instytucjami realizującymi programy korekcyjno-edukacyjne dla sprawców przemocy, - stosowanie działań w ramach procedury „Niebieska Karta”, - aktualizacja załącznika do Niebieskiej Karty, przeznaczonego dla ofiar przemocy z wykazem placówek pomocowych - stosowanie wobec uzależnionych sprawców przemocy procedury sądowego zobowiązania do leczenia odwykowego, - stosowanie istniejących rozwiązań prawnych mających na celu odseparowanie sprawcy od ofiary, - praca socjalna z osobami doznającymi przemocy 	
4.	Podnoszenie poziomu wiedzy i umiejętności osób	- systematyczny udział w szkoleniach dotyczących	- CUS - Policja, Straż

	<p>realizujących zadania związane z przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie oraz zwiększenie efektywności współpracy między instytucjami</p>	<p>przemocy wszystkich przedstawicieli służb podejmujących działania na rzecz rodzin dotkniętych przemocą (z zakresu diagnozowania przemocy, realizacji procedury, Niebieskiej Karty, prowadzenia interwencji kryzysowej)</p> <p>- integrowanie działań instytucji, inicjowanie współpracy i wymiany doświadczeń osób reprezentujących różne instytucje.</p>	<p>Miejska</p> <p>- Placówki oświatowe</p> <p>- instytucje Służby Zdrowia</p> <p>Sąd (Zespół Kuratorskiej Służby Sądowej)</p> <p>- MKRPA</p> <p>- organizacje pozarządowe (oferujące pomoc dla osób doświadczających przemocy, zajmujących się pracą z dziećmi)</p>
5	<p>Działania mające na celu podniesienie wiedzy i świadomości oraz zmiany postaw społeczności lokalnej wobec przemocy w rodzinie</p>	<p>- edukacja dzieci, młodzieży i osób dorosłych poprzez rozpowszechnianie materiałów informacyjnych (broszury, ulotki, plakaty, informacja w Internecie) dotyczących zjawiska przemocy w rodzinie,</p> <p>- podnoszenie wiedzy i umiejętności opiekuńczo-wychowawczych w rodzinach zagrożonych przemocą poprzez pracę edukacyjno-warsztatową z rodzicami</p> <p>- dostarczanie informacji o instytucjach udzielających wsparcia ofiarom przemocy</p>	<p>- placówki oświatowe</p> <p>- służba zdrowia</p> <p>-MKRPA</p> <p>- CUS</p>

8.PRZEWIDYWANE EFEKTY

1. Usprawnienie systemu pomocy rodzinom dotkniętym przemocą domową.
2. Zwiększenie dostępności profesjonalnej pomocy dla osób doznających przemocy.
3. Zwiększenie zaangażowania społeczności lokalnej w sprawy przeciwdziałania przemocy.
4. Spadek liczby przypadków przemocy w rodzinie.
5. Zmniejszenie skali występujących w rodzinach dysfunkcji wynikających z przemocy.
6. Poszerzenie wiedzy z zakresu przemocy kadry zajmującej się przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie.
7. Wzrost liczby osób objętych programami wsparcia.
8. Wzrost liczby ofert form pomocy dla ofiar i świadków przemocy domowej.
9. Podniesienie skutecznie pomocy świadczonej na rzecz osób doznających przemocy.
10. Rozwój koalicji interdyscyplinarnej w przeciwdziałaniu krzywdzeniu osób.
11. Stworzenie sprawnego systemu pomocy rodzinom oraz osobom dotkniętym przemocą.

9.REALIZATOR, MONITORING I EWALUACJA PROGRAMU

Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie zwany dalej „programem” będzie koordynowany przez Zastępcę Dyrektora Centrum Usług Społecznych w Żyrardowie we współpracy z Zespołem Interdyscyplinarnym. Miejski Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie stanowi interdyscyplinarną strategię działań mających na celu ograniczenie zjawiska przemocy w rodzinie oraz skutków jej stosowania w Żyrardowie. Zadania zapisane w programie realizowane będą przez: Centrum Usług Społecznych w Żyrardowie, Miejską Komisję Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, Sąd Rejonowy, Prokuraturę Rejonową, Straż Miejską, Komendę Powiatową Policji, placówki oświatowe, placówki służby zdrowia, organizacje pozarządowe oraz innych partnerów zewnętrznych, których w zależności od celu i rodzaju zadania mogą zapraszać do współpracy realizatorzy Programu.

Wielofunkcyjny charakter programu oraz zbiór celów i zadań zaplanowanych na poziomie ogólnym, umożliwi dostosowanie podejmowanych działań do potrzeb. Program będzie monitorowany oraz ewaluowany corocznie w formie rocznego sprawozdania. Centrum Usług Społecznych w Żyrardowie będzie przedstawiał Radzie Miasta ocenę realizacji niniejszego programu. Niniejszy Program jest programem ramowym, wytyczającym kierunki działania i może podlegać uzupełnieniom i modyfikacjom.

10. ŹRÓDŁA FINANSOWANIA PROGRAMU

Źródłem finansowania zadań Miejskiego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie Ochrony jej Ofiar będą środki finansowe z budżetu Miasta oraz środki pozyskiwane z innych źródeł, w tym dotacje z budżetu państwa. Wysokość planowanych środków finansowych na realizację Programu w 2023 roku wynosi: 15 000,00 złotych.

W zastępstwie Prezydenta Miasta
Żyrardowa
Adam Lemiesz
Pierwszy Zastępca Prezydenta Miasta Żyrardowa

Z-ca Dyrektora
Centrum Usług Społecznych
w Żyrardowie

mgr *Monika Woźniak-Grabek*

UZASADNIENIE

Przedłożony projekt uchwały dotyczy przyjęcia Miejskiego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w Żyrardowie na lata 2023-2027. Kompetencja Rady Miasta Żyrardowa do podjęcia przedmiotowej uchwały wynika z treści ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie z dnia 29 lipca 2005 roku (Dz. U. z 2005 r. Nr 180, poz. 1493 ze zm.). Niniejsza ustawa określa zadania w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej oraz zasady postępowania wobec osób dotkniętych przemocą w rodzinie i osób ją stosujących. Zgodnie z art. 6 pkt 2 przytoczonej wyżej ustawy, na gminie ciąży obowiązek tworzenia gminnego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie, między innymi poprzez opracowanie i realizację gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie.

Dokument będący załącznikiem do niniejszej uchwały jest efektem prac przedstawicieli Centrum Usług Społecznych w Żyrardowie. Program określa wachlarz zaplanowanych działań, których celem będzie zmniejszenie skali zjawiska przemocy oraz stworzenie jednolitego i profesjonalnego systemu pomocy dla osób zagrożonych lub uwikłanych w zjawisko przemocy domowej, angażuje wiele służb, instytucji, organizacji do odpowiedzialności za ich realizację.

Miejski Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w Żyrardowie na lata 2023-2027 został poddany konsultacjom społecznym: z organizacjami pozarządowymi i podmiotami, o których mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2020 r. poz. 1057), prowadzącymi działalność statutową na terenie Miasta Żyrardowa w okresie od 28 października do 11 listopada 2022 r. oraz został podany do konsultacji Miejskiej Radzie Seniorów. Podczas konsultacji nie zostały zgłoszone żadne uwagi. Wobec powyższego przyjęcie uchwały jest zasadne.

Z-ca Dyrektora
Centrum Usług Społecznych
w Żyrardowie

mgr Monika Woźniak-Grabek

Pierwszy Zastępca Prezydenta
Miasta Żyrardowa

Adam Lemiesz